Dokument zanonimizowany za pomocą UG DLP Anonimizator, 2026-11-23 09:08:35

Warszawa, 4.09.2026

Recenzent:
Dr hab. Michał Wenzel, prof. Uniwersytetu SWPS

RECENZJA

w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. Grzegorzowi Piotrowskiemu

w dziedzinie: nauk społecznych

w dyscyplinie: nauki socjologiczne

1. Podstawa formalna recenzji

Niniejsza recenzja została sporządzona na podstawie pisma Przewodniczącej Rady Dyscypliny Nauki socjologiczne Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 6 lipca 2026 roku w związku z powołaniem mnie na recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania dr. Grzegorzowi Piotrowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne.

Wnioskodawca złożył wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego. Wniosek opatrzył następującymi załącznikami istotnymi z punktu widzenia recenzenta, tworzącymi łącznie podstawę do sformułowania stosownej oceny. Są to: 1) autoreferat zawierający prezentację procesu zdobywania wykształcenia oraz przebiegu pracy badawczej i naukowo-dydaktycznej; 2) wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami naukowymi w kraju i zagranicą, odbytych stażach naukowych i akademickich, działalności popularyzującej naukę; 3) oświadczenia współautorów prac zbiorowych wchodzących w skład osiągnięcia naukowego określającego ich wkład w powstanie każdego ze wskazanych artykułów oraz 4) zasadnicze osiągnięcie naukowe, którym jest cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych pod tytułem: „Badanie dynamiki radykalnych ruchów społecznych i ich relacji z otoczeniem

Dokument zanonimizowany za pomocą UG DLP Anonimizator, 2026-11-05 10:00:29

zewnętrznym.” Recenzja uwzględnia ocenę osiągnięcia naukowego, a także informacji dotyczących ścieżki kształcenia habilitanta, jego zainteresowań naukowych, uczestnictwa w krajowych i międzynarodowych projektach badawczych, a także w konferencjach tematycznych.

2. Informacje o przebiegu kariery naukowej Habilitanta

Dr Grzegorz Piotrowski jest absolwentem Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Tytuł licencjata i magistra uzyskał w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej w ramach Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych. Uzyskał też tytuł magisterski przyznany przez EUI (Europejski Instytut Uniwersytecki) we Florencji. Studia doktoranckie w dyscyplinie nauki społeczne odbył na Wydziale Studiów Społecznych i Politycznych w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji. Rozprawa doktorska miała tytuł "Alterglobalism in Postsocialism. A study on Central European Activists", została napisana pod kierunkiem prof. Donatelli della Porta i została obroniona w 2011 roku.

Zatrudnienie i miejsca pracy.

Dr Grzegorz Piotrowski ma bogate doświadczenie akademickie i badawcze zdobyte w krajowych i międzynarodowych instytucjach badawczych w okresie 2011-2026. Ten piętnastoleni okres odznaczył się stopniowym zdobywaniem doświadczeń zarówno w pracy stricte naukowej, jak i działalności organizatorskiej i popularyzatorskiej.

Po obronie doktoratu Habilitant zaangażowany był w Collegium Budapest na Węgrzech. Był badaczem w szwedzkim Södertörns Högskola i kontynuował współpracę z Europejskim Instytutem Uniwersyteckim we Florencji.

Habilitant przez krótki czas pracował naukowo w swojej alma mater, czyli UAM, oraz IFiS PAN. Współpracował też z uczelniami włoskimi: Scuola Normale Superiore we Florencji i Uniwersytetem w Pizie.

Od 2016 związany jest zawodowo z Gdańskiem. Jest głównym specjalistą ds. naukowo-badawczych w Europejskim Centrum Solidarności. W latach 2018 – 2019 był wykładowcą w Wyższej Szkole Bezpieczeństwa w Gdańsku. Od 2019 adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Gdańskiego, gdzie od września 2024 jest kierownikiem Pracowni Badań Społecznych. W międzyczasie odbył staż badawczy w Centre for Trust, Peace, and Social Relations na Coventry University w Wielkiej Brytanii.

3. Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Tytuł osiągnięcia: Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych pod tytułem: „Badanie dynamiki radykalnych ruchów społecznych i ich relacji z otoczeniem zewnętrznym

Jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym dr Piotrowski przedstawił cykl artykułów. Obejmuje on łącznie 8 pozycji wydawniczych, z których pięć powstało we współpracy z innymi autorami. Z dokumentacji wynika, że we wszystkich artykułach, w których Habilitant był współautorem (5 z 8) był on głównym autorem odpowiedzialnym za większościowy wkład. Omawiam najpierw poszczególne teksty, następnie formułuję uwagi ogólne na ich temat, by wreszcie poddać krytycznej ocenie.

1. Piotrowski, G. (2017). Troubles with the (troubled) past: Anarchists in Poland after 1989. w: Radical Left Movements in Europe (pp. 137-155). Routledge.

Pierwszy tekst to rozdział autorstwa Habilitanta zawarty w tomie wydanym w renomowanym wydawnictwie Routledge. Autor analizuje sytuację ruchów anarchistycznych w Polsce po 1989 roku. Zwraca uwagę na trudności, z jakimi borykają się anarchiści w kontekście intensyfikacji prawicowego dyskursu i niechęci do identyfikacji z lewicowym dziedzictwem. W artykule opisano historyczne tło ruchu, jego ponowne pojawienie się w latach 80. XX wieku, wpływ subkultur młodzieżowych na rozwój anarchizmu oraz wyzwania, przed którymi ruch stoi obecnie. Autor podkreśla znaczenie struktur możliwości dyskursywnych i politycznych, które kształtują działania ruchów społecznych, oraz rolę historycznych zaszłości i ich wpływ na współczesną tożsamość ruchu anarchistycznego w Polsce. Habilitant wskazuje również na strategiczne unikanie przez anarchistów etykiety „lewicowości" jako odpowiedź na dominujący antykomunistyczny dyskurs polityczny. Tekst ten jest ciekawą próbą wyjaśnienia pojęciowych rozbieżności w definiowaniu lewicy i prawicy w społeczeństwach zachodnich i postkomunistycznych – jednak, moim zdaniem, próbą niedokończoną. Autor zauważa rozbieżności w definiowaniu podstawowych orientacji światopoglądowych, jednak nie sięga do ich źródeł, a więc do faktu, że w Polsce rewolucja (solidarnościowa) przyszła z prawej strony, natomiast lewica to – przez większość analizowanego okresu –dawne elity.

2. Piotrowski, G., & Polanska, D. (2016). Radical Urban Movements in Poland–the case of squatting. Miscellanea Anthropologica et Sociologica, 17(1), 53-69.

Kolejny tekst powstał we współautorstwie. Artykuł Habilitanta i Dominiki V. Polanskiej bada ruchy miejskie w Polsce, koncentrując się na squattersach. Analizuje, jak squatting jako forma radykalnego aktywizmu miejskiego koegzystuje z umiarkowanymi ruchami lokatorskimi. Autorzy opisują, jak te ruchy tworzą sojusze i wspólnie walczą z gentryfikacją i niedoborem mieszkań. Opisują przypadki z Warszawy i Poznania, pokazując różnice w podejściu do budowania koalicji oraz wpływ na lokalną politykę. Squatting jest interpretowany jako polityczne działanie, które angażuje się w konflikt i dąży do zmian społecznych. Trzeba zaznaczyć, że – w zamierzeniu porównawczy – tekst dotyczy w istocie głównie Warszawy i zajmuje się zjawiskiem, w skali ogólnospołecznej, marginalnym.

3. Piotrowski, G., & Lundstedt, M. (2016). Right-to-the-city movements in Poland: A new opening for grassroots mobilizations. Social movements in Central and Eastern Europe. A renewal of protest and democracy, 199-212.

Rozdział autorstwa Habilitanta i Månsa Lundstedta analizuje rozwój ruchu "Prawo do Miasta" (RTTC) w Polsce. Ruch ten, zainicjowany w latach 90. jako reakcja na przekształcanie miast w towar kapitalistyczny, ewoluował w bardziej pragmatyczne mobilizacje społecznościowe w latach 2000. Współczesny ruch RTTC łączy aktywizm partycypacyjny z transakcyjnym, co pozwala mu wpływać na decyzje publiczne i działać na poziomie lokalnym oraz krajowym. Autorzy omawiają także wyzwania, z jakimi mierzą się ruchy społeczne w Europie Środkowo-Wschodniej, oraz strategie RTTC w kontekście wyborów samorządowych w 2014 roku. Tekst ten ma charakter przeglądowy i skierowany jest raczej do odbiorcy niezaznajomionego z lokalnym (polskim) kontekstem. Nie zawiera oryginalnych wyników badań.

4. Polanska, D. V., & Piotrowski, G. (2015). The transformative power of cooperation between social movements: Squatting and tenants' movements in Poland. City, 19(2-3), 274-296.

Kolejny artykuł, autorstwa Dominiki V. Polanskiej i Habilitanta, pozostaje w tematyce aktywizmu związanego z przejmowaniem przestrzeni miejskiej. Tekst opisuje współpracę między ruchami squatterskimi i lokatorskimi w Polsce, koncentrując się (ponownie) na Warszawie i Poznaniu. Autorzy analizują, jak te ruchy, mimo różnic w strukturach organizacyjnych i celach, formują sojusze. Współpraca ta przynosi korzyści obu stronom: squattersi zyskują nowe argumenty i wsparcie w walce z lokalnymi władzami, podczas gdy lokatorzy zyskują bardziej radykalnych i zaangażowanych sojuszników. Badania pokazują, że różnorodność i niestabilność w środowisku aktywistycznym sprzyjają tworzeniu koalicji, co

prowadzi do skuteczniejszego nacisku na władze lokalne. Tekst ten, dla odbiorcy zaznajomionego z polskim kontekstem, wydaje się powierzchowny. Po pierwsze, łączne potraktowanie squattersów (a więc środowisko kontrkulturowe) i ruchów lokatorskich jest nadmiernym uproszczeniem. Są to odmienne kategorie społeczno-ideologiczno-ekonomiczne. Po drugie, brak tu szerszego odniesienia do kontekstu ekonomicznego, w szczególności do form własności lokali, w których odbywają się opisywane działania. Kwestie te są jedynie ogólnikowo zasygnalizowane. Przemiany własności spółdzielczej, prywatyzacja mieszkań komunalnych, pojawienie się różnych modeli wynajmu mieszkań – to wszystko czynniki, które mają moc wyjaśniającą. Podobnie jak w tekście 3, nie do końca jasne jest użycie terminu „prawo do miasta". Jest to swego rodzaju sygnał, nie jasno zdefiniowane pojęcie.

5. Piotrowski, G., & Wennerhag, M. (2015). Always against the state?: An analysis of Polish and Swedish radical left-libertarian activists' interaction with institutionalized politics. PArticipation and COnflict, 8(3), 845-875.

Kolejny wskazany tekst ma charakter porównawczy, zawiera analizę komparatystyczną. Artykuł został napisany przez Habilitanta i Magnusa Wennerhaga. Analizuje interakcje radykalnych ruchów lewicowo-libertariańskich w Polsce i Szwecji z polityką instytucjonalną. Wbrew powszechnym przekonaniom, autorzy dowodzą, że te ruchy nie tylko unikają polityki instytucjonalnej, ale również w niej uczestniczą, aby osiągać zmiany społeczne. Ruchy te, choć preferują "bezpośrednie działanie", angażują się w różnorodne formy interakcji z politykami i urzędnikami, czasem uczestnicząc w kampaniach wyborczych czy protestach. Artykuł porównuje sytuacje w Polsce i Szwecji, wskazując na różnice w formach aktywności politycznej i społecznym odbiorze tych ruchów, oraz na ich wpływ na politykę i społeczeństwo. Tekst zawiera ciekawą analizą empiryczną stosującą podejście jakościowe. Wydaje mi się, że zyskałby, gdyby zawierał szerzej zarysowaną teorię kontekstu politycznego Polski i Szwecji. Na str. 854-855 pojawia się krótki opis, jednak warto wyjaśnić szerzej działanie mechanizmów – jak zaszłości realnego socjalizmu różnicują powstawanie ruchów społecznych i ich relacje z instytucjami, w odróżnieniu od modelu skandynawskiego.

6. Piotrowski, G. (2021). 'Sometimes Anti-Social, Always Anti-Fascist'–Interplay Between Moderate and Radical Actors in the Polish Anti-Racist and Anti-Fascist Movements. Studia Socjologiczne, 242(3), 37-56.

Kolejny wskazany tekst jest solowym dokonaniem Habilitanta i dotyczy Polski. Artykuł analizuje dynamikę między umiarkowanymi a radykalnymi aktorami w polskich ruchach antyrasistowskich i antyfaszystowskich. W kontekście wzrostu populistycznych rządów prawicowych, ruchy te zyskały na znaczeniu, reagując na rosnącą ksenofobię i radykalizację polityki. Autor bada, jak zmiany w strukturach możliwości politycznych wpłynęły na ponowne ożywienie ruchów antyfaszystowskich w Polsce, w tym ich radykalizację i zmiany priorytetów. Artykuł podkreśla różnice między umiarkowanymi a radykalnymi frakcjami oraz ich wpływ na koalicje i dynamikę wewnętrzną ruchów. Analiza empiryczna opisana w artykule bazuje na wywiadach jakościowych.

7. Piotrowski, G. (2021). Mapping the field of turbulent changes around the issue of migration in Poland. Intersections. East European Journal of Society and Politics, 7(2), 88-92.

Także siódmy wskazany tekst jest samodzielnie napisany i umiejscowiony w kontekście krajowym. Artykuł analizuje zmiany w polskim ruchu antyrasistowskim w kontekście polityzacji kwestii migracyjnych po 2015 roku. Rząd PiS nadał temu tematowi centralną rolę w swojej kampanii, co zaowocowało wzrostem mowy nienawiści i działaniami przeciwko migrantów. W reakcji na to, społeczeństwo obywatelskie w Polsce zaczęło się intensyfikować, tworząc nowe sojusze między różnymi grupami i organizacjami. Artykuł opisuje, jak lokalne władze, takie jak w Gdańsku, wykorzystują politykę pro-migracyjną i antyrasistowską jako narzędzie walki z rządem. Podkreśla także zmiany w relacjach między aktywistami i politykami oraz rosnącą współpracę między umiarkowanymi i radykalnymi działaczami. Warto zauważyć, że Autor koncentruje się tylko na jednym, antyrządowym skrzydle społeczeństwa obywatelskiego, pomijając mobilizację zbieżną z ówczesną polityką PiS (nb. kontynuowaną przez rząd sformowany przez ówczesną opozycję po odsunięciu PiS od władzy). Ten krótki tekst ma charakter w dużym stopniu publicystyczny.

8. Piotrowski, G., & Kocyba, P. (2024). The Dynamics of the Antifascist Movement in the Context of Illiberal Democracy in Poland. Partecipazione e Conflitto, 17(1).

Artykuł autorstwa Habilitanta i Piotra Kocyby analizuje dynamikę ruchu antyfaszystowskiego w Polsce w kontekście demokracji nieliberalnej po 2015 roku. Wzrost znaczenia retoryki ksenofobicznej skrajnie prawicowych ugrupowań spowodował potrzebę adaptacji ruchu antyfaszystowskiego. Artykuł podkreśla, jak zmiany w strukturach politycznych i dyskursywnych wpłynęły na mobilizację antyfaszystów i ich ideologię. Ruch przesunął się od

subkulturowego aktywizmu w kierunku bardziej zorganizowanej i politycznej formy, co wynika z reakcji na zmiany w polityce rządowej oraz poparcia dla skrajnej prawicy. W artykule wykorzystano wywiady ankietowe z uczestnikami protestu.

Analiza przedłożonych artykułów prowadzi do kilku wniosków ogólnych. Wspólnym mianownikiem tych publikacji jest przedmiot badań skoncentrowanych na działalności jednego ze skrzydeł (filarów, jak nazywa to Grzegorz Ekiert) społeczeństwa obywatelskiego. Stanowią one spójną całość koncepcyjną i metodologiczną. Przedłożone publikacje potwierdzają konsekwencję w zakresie wyboru pola zainteresowań badawczych i problematyki naukowej podejmowanej przez Habilitanta, który kontynuuje i rozwija od wielu lat swoje badania w obszarze polityki protestu. Kwestie społeczeństwa obywatelskiego, ruchów społecznych i protestów społecznych znajdują w nich rozwinięcie w postaci podejmowania zagadnień takich jak aktywizm grup squatterów i radykalnych grup lewicowych.

Metodologicznie, Habilitant co do zasady posługuje się metodologią wyrastającą z paradygmatu interpretatywnego, a główną metodą zbierania danych stosowaną w tekstach przedstawionych do oceny, w których pojawia się komponent empiryczny, są wywiady (częściowo)ustrukturyzowane. Wyjątkiem jest tu tekst nr 8. Autor bada ruchy społeczne i mobilizację ulokowaną z jednej ze stron sporów i nie podejmuje próby ustalenia alternatywnych interpretacji rzeczywistości, w przypadku sytuacji konfliktu/ kontrprotestów. Jest to zgodne z przyjętym paradygmatem, obniża jednak możliwość generalizowania wyników.

W odniesieniu do przedstawionych tekstów można sformułować ogólny głos krytyczny, odnoszący się do poszczególnych tekstów w różnym stopniu, a dotyczący ram teoretycznych przyjętych przez Habilitanta. W szerokim ujęciu: chodzi o to, że Autor nie analizuje znaczenia terminów stosowanych w kontekście zachodnioeuropejskim w polskich warunkach. Autor jest świadomy tych trudności i pisze o tym wprost (tekst 1, tekst 6), ale nie wyciąga konsekwencji. Nie utylizuje tej wiedzy. A jest to kwestia o kluczowym znaczeniu: literatura na temat ruchów antyfaszystowskich została zapoczątkowana w krajach i społeczeństwach o zaszłościach faszystowskich, natomiast w Polsce mamy do czynienia z zaszłością państwowego socjalizmu/komunizmu (autorytaryzmu o odcieniu lewicowym). Ten czynnik kontekstowy powoduje, że te same pojęcia, takie jak prawica/lewica, znaczą co innego w krajach Europy Zachodniej i postkomunistycznej, w tym w Polsce. Ten problem widać szczególnie wyraźnie w tekstach 6 i 8. W tekście 6 Autor wprost pisze: “In the Polish context of high ethnic

homogeneity, the self-labelling of groups as anti-racist is rare; therefore, in this paper the label "anti-fascist" is used as an umbrella term." Dodać warto, że etykieta " faszystowski" jest także kontestowana – ruchy zwalczane przez „antyfaszystów" nie są faszystowskie we własnej interpretacji rzeczywistości. Rozwikłanie tych sprzeczności byłoby możliwe, gdyby stworzyć spójny aparat teoretyczny uwzględniający specyfikę regionalną i systemową. Od niedawna używa się terminu „westplaining", a więc nakładania ram interpretacyjnych zachodu do odmiennych kontekstów. Pytanie, czy w przedstawionych artykułach nie da się zauważyć elementów takiego właśnie podejścia.

Uwagi krytyczne nie umniejszają ogólnie wysokiej oceny dorobku Habilitanta. Warto dodać, że publikowanie wspólnych artykułów z badaczami z zagranicznych ośrodków naukowych jest wymiernym wskaźnikiem osiągnięcia przez Habilitanta znaczącej pozycji w świecie akademickim, a także dobrym prognostykiem dla dalszej kariery naukowej.

4. Ocena pozostałej aktywności naukowej i dorobku

Pozostałe publikacje Habilitanta związane są z cyklem artykułów wskazanym jako osiągnięcie podlegające ocenie, bo dotyczą społeczeństwa obywatelskiego, ruchów społecznych i polityki protestu. Układają się w kilka spójnych bloków tematycznych.

Cykl artykułów o funkcjonowaniu społeczeństwa obywatelskiego w Polsce analizuje interakcje ruchów społecznych z otoczeniem w kontekście zmian politycznych po 1989 roku. W tekstach, takich jak "What is happening to the Polish civil society?" i "Civil society in illiberal democracy: the case of Poland", omawiane są skutki wprowadzenia demokracji nieliberalnej i jej wpływ na upolitycznienie społeczeństwa obywatelskiego. To zjawisko znajduje też wyraz w rozdziale "Counter-revolution at the Gates."

Równolegle, cykl artykułów o ruchu feministycznym w Polsce koncentruje się na protestach, które zyskały na znaczeniu od 2016 roku, szczególnie w małych miastach. Badania te, realizowane wspólnie z dr Magdaleną Muszel, uwzględniają kontekst strukturalny i infrastrukturalny, który wpływa na aktywizm. Projekt badawczy z Europejskiego Centrum Solidarności analizuje protesty w Polsce i wschodnich Niemczech, podkreślając nowe strategie ruchu feministycznego od 2020 roku, w tym interakcje z władzami lokalnymi i kampanie pro frekwencyjne. Metodologia opiera się na pogłębionych wywiadach biograficznych, które pomagają zrozumieć dynamikę i wyzwania aktywizmu w małych miastach, stanowiąc test dla

teorii mobilizacji zasobów i struktur możliwości politycznych. Oba cykle podkreślają znaczenie lokalnych kontekstów i zmieniającą się rolę ruchów społecznych w Polsce.

Habilitant jest nadzwyczaj aktywny na konferencjach, w tym w ważnych wydarzeniach na arenie międzynarodowej. W latach 2012-2024, a więc po obronie doktoratu, uczestniczył łącznie w 42 konferencjach. Zwrócić uwagę należy na udział w licznych wydarzeniach naukowych organizowanych przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Socjologiczne (ISA), w tym w światowych kongresach w Jokohamie, Toronto, Porto Alegre i Melbourne. Brał udział w konferencjach Alternative Futures and Popular Protest w Manchesterze. Współtworzył panel na konferencji Antifascism in 21st Century w Nowym Jorku oraz przedstawił referat na konferencji Resisting Fascism in XXI Century. Uczestniczył również w dorocznych konferencjach CBEES w Sztokholmie i wydarzeniach European Sociological Association (ESA). W latach 2021-2024 był zaangażowany w warsztaty i konferencje dotyczące aktywizmu migrantów, ruchów antyrasistowskich, anarchizmu i perspektyw migrantów w Wielkiej Brytanii. Uczestniczył w wydarzeniach dotyczących radykalnych ruchów społecznych i historii anarchizmu w Polsce, Wielkiej Brytanii, Belgii, Austrii, USA i na Węgrzech. Był zapraszany jako mówca na różne wydarzenia na uniwersytetach w Wiedniu, Pradze oraz w Skopje, dzieląc się swoją wiedzą i doświadczeniem w zakresie ruchów społecznych.

Dane naukometryczne potwierdzają silną pozycję Habilitanta w środowisku naukowym. Liczba cytowań publikacji wnioskodawcy to 637 wg Google Scholar, 163 wg Scopus. Indeks Hirscha to 13 wg Google Scholar, 7 wg Scopus.

Habilitant wykazał się aktywnością w wielu instytucjach, zarówno krajowych (UG, ECS, UAM), jak i zagranicznych (Włochy, Szwecja). Dowodem jego zaangażowania we współpracę z uczonymi z innych ośrodków są liczne publikacje, w których w roli współautorów występują badacze z renomowanych światowych ośrodków akademickich, w tym artykuły wskazane jako osiągnięcie podlegające ocenie. Wskazuje to na wysoką mobilność i zapowiada dalszą aktywność na arenie międzynarodowej.

Habilitant pełnił znaczące role w grantach finansowanych ze źródeł publicznych. W 2022 roku został kierownikiem polskiego zespołu w projekcie FIERCE w ramach programu Horyzont Europa, którego celem było badanie związków między feministycznymi ruchami a demokracją w Europie. Projekt koncentrował się na analizie ruchów feministycznych i antyfeministycznych

w kontekście rosnących nierówności i populizmu, obejmując osiem krajów europejskich. Współpraca międzynarodowa zaowocowała nie tylko badaniami, ale także złożeniem kolejnych wniosków o finansowanie.

Równocześnie, od 2021 do 2024 roku, kierował projektem badającym polityczny aktywizm Polaków w Wielkiej Brytanii w ramach grantu NCN OPUS. Badania wykazały, że wydarzenia polityczne w Polsce, takie jak wybory i protesty, znacząco wpływają na zaangażowanie Polonii. W szczególności wybory w latach 2019 i 2020 oraz protesty kobiet były momentami kluczowymi.

5. Ocena pozostałych osiągnięć (dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich)

Doświadczenie dydaktyczne Habilitanta jest adekwatne. W swojej pracy dydaktycznej prowadził przedmioty związane z dyscypliną. Na Uniwersytecie Gdańskim były to: 'Zmiana społeczna i socjologia ruchów społecznych', 'Społeczeństwo obywatelskie i procedury demokratyczne', 'Władza i aktywizm polityczny w Polsce' oraz 'Strategie stymulowania zmiany społecznej'. Wykładał także socjologię prawa, socjologię i antropologię jedzenia, prowadził także wykłady i zajęcia na innych kierunkach.

Habilitant organizował szkoły letnie, w których też wykładał. Związane są z projektami YoPeNet (Young People's Network, www.yopenet.ug.edu.pl) oraz YoPeNet 2.0, w których brał udział jako przedstawiciel Fundacji Zatoka i Europejskiego Centrum Solidarności (YoPeNet). Prowadził zajęcia: 'Resillience From Below: Strategies and Tactics', zajęcia na temat aktywizmu miejskiego i gentryfikacji w terenach postoczniowych w Gdańsku. W ramach prac Europejskiego Centrum Solidarności był organizatorem szkoły jesiennej o konstytucyjnych fundamentach liberalnych demokracji.

Doświadczenie organizacyjne dr Piotrowskiego jest imponujące. Już wyżej wspomniana jest jego aktywność jako organizatora konferencji. Pracę naukowo-dydaktyczną na UG łączy z pracą w ECS, gdzie odpowiadał za wiele wydarzeń o charakterze popularyzatorskim. Jest również działaczem w stowarzyszeniu Zatoka. W tym zakresie jego osiągnięcia są wyjątkowe.

Dr Piotrowski ma doświadczenie w redagowaniu zarówno tomów zbiorowych, jak i numerów specjalnych czasopism naukowych. W ramach pracy w ECS zredagował lub współredagował 4 tomy. Był redaktorem numerów specjalnych czterech zagranicznych czasopism. Obecnie

pełni funkcję redaktora naczelnego czasopisma Central Europe, wydawanego przez Taylor and Francis. Bardzo ważne, że w swojej roli chce wzmocnić głosy pochodzące z Europy Środkowej na arenie międzynarodowej, w środowisku wydawniczym zdominowanym przez firmy wydawnicze ze świata anglosaskiego.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z sylwetką, dorobkiem naukowym i aktywnością akademicką dr Grzegorza Piotrowskiego (w tym udziałem w znaczących projektach międzynarodowych i pobytach w prestiżowych zagranicznych ośrodkach badawczych), a przede wszystkim z cyklem artykułów składających się na osiągnięcie naukowe, stwierdzam, że osiągnięcie naukowe oraz całokształt dorobku naukowego Kandydata spełniają z nawiązką ustawowe wymogi określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z tym **wnoszę do Komisji Habilitacyjnej o przedstawienie Radzie Dyscypliny Nauki socjologiczne UG** wniosku o nadanie Grzegorzowi Piotrowskiemu stopnia doktora habilitowanego.

Michał Wenzel

Elektronicznie podpisany przez Michał Wenzel
Data: 2026.09.07 10:42:05 +02'00'

Podpis elektroniczny/certyfikat został usunięty podczas anonimizacji dokumentu.